

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ
เมื่อเช้าวันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ฟังเพื่อแบบรถติด

หยุดกันตั้งแต่วันที่เท่าไร (๑๓-๑๗ ครั้ง) หยุดเล่นมันเล่นจริง ๆ นะ มันไม่ใช่คำว่าเล่น มันจริงมันจังมาก เล่นสนุกสนานจริงจังมากทีเดียว ยิ่งภาคอีสานนี่เหมือนเด็กเลย สงกรานต์ภาคอีสานกับภาคอื่นรู้สึกจะติดกันอยู่มากพอสมควร ภาคอีสานนี่เป็นเด็กทั้งหมดเลย ไม่มีผู้ใหญ่ผู้น้อยนะถ้าเวลาเล่น ขึ้นไปบ้านใดเรือนใดตักน้ำอาบเสร็จแล้วคว้าหม้อลงหนีไปเลย ต่ำว่าอะไร ๆ เฉยเลย ต่ำเขาก็ต่ำเล่นกันนั่นแหละ เขาต่ำเขาอะไรอย่างนี้ เฉย จึงว่าเล่นจริง ๆ ภาคอีสานนี่เป็นภาคเด็กเล่น แต่ตีอันหนึ่งทางน้ำใจไม่ค่อยมีอะไรกันง่าย ๆ ละ การเล่นยกให้เป็นทีหนึ่งภาคอีสาน

นี่จึงได้เตือนทุกภาคนะ เวลาเล่นก็ให้เล่นจริง ๆ อย่าไปถือสีถือสากัน ถ้ามีถือสีถือสาอยู่ไม่เรียกว่าเล่น คำว่าเล่นต้องลดตัวลงไปเหมือนเด็ก ไม่มีศักดิ์ศรีตีงามอะไรเลย ปล่อยลงสู่ความเล่นทั้งหมด นั่นแหละจึงเรียกว่าเล่น เมื่อเล่นอย่างนี้ก็สนุกสนานกัน ถ้าเล่นอย่างถือสีถือสาคอยจับผิดจับถูกไม่ใช่เล่นกัน เป็นพิษเป็นภัย ไม่สนิทในการเล่น ไม่สนิท คำว่าเล่นต้องปลดปล่อยทั้งหมด อย่างนายอำเภอเหี้ยม นายอำเภอเหี้ยมเขาเป็นนายอำเภอ วันนั้นเขาจะขึ้นเล่นลิเกละคร

เขาก็ถือเสื้อตรานายอำเภอออก นายอำเภอเหี้ยมอยู่นี่นะ เอาเสื้อห้อยไว้บนนายเหี้ยมจะเล่นละคร ไปก็เล่นละครกับพวกนั้นแบบเดียวกันหมดเลย นายอำเภอเหี้ยมอยู่ต้นเสา นายเหี้ยมเล่นละครเข้าทำดินะ ได้เป็นคนดี บอกว่าให้นายอำเภอเหี้ยมอยู่บนต้นเสา คือถือเสื้อตรานายอำเภอออกไปแขวนไว้นั้น นายเหี้ยมจะเล่น วางั้นนะ พอว่าก็พึดกันเลยไม่ว่าผู้ใหญ่ผู้น้อย อย่างนั้นจึงเรียกว่าเล่นเข้าใจไหม นายอำเภอเขาอยู่ต้นเสา นายเหี้ยมก็เล่น

นี่เราก็ให้เป็นอย่างนั้น การเล่นต้องไม่ถือสีถือสากัน ในเวลาเล่นอย่าไปถือสีถือสากัน ให้ถือความสนุกรื่นเริง คือวันเล่นนั้นหมายถึงวันสนุกรื่นเริงของทุกคนที่ตั้งหน้ามาชุมนุมเล่นกัน อย่าให้มีเสี้ยนมีหนาม มีพิษมีภัยจากที่ฐิमानะความสูงความต่ำอะไรมากระทบกัน อย่างนี้ไม่ดินะ เวลานั้นให้ปลดออกหมด ไอ้เสี้ยนนายอำเภอเหี้ยมเอาไปติดไว้ต้นเสาให้หมด ให้มีแต่นายเหี้ยมทั้งประเทศเรา

วันสงกรานต์ให้มีแต่นายเหี้ยมทั้งประเทศ เสี้ยนนายเหี้ยมเป็นเสี้ยนตำแหน่งนายอำเภอ เอาไปเกาะไว้ต้นเสา นายอำเภอเหี้ยมอยู่นี่นะ นายเหี้ยมจะเล่น พอว่านั้นก็ซัด ให้เราทำแบบนายเหี้ยมนะ อย่าไปแบบสูง ๆ ต่ำ ๆ การเล่นกันไม่สนิท ถือสีถือสา ยังมีผูกโกรธผูกแค้นกัน ในเวลาเล่นไม่ถูก นี่จึงเรียกว่าเล่น และเป็นความสนุกสนานได้จริง สมกับว่ามีความสนุกรื่น

เรียง ให้พากันจำเอาไว้ คำว่าเล่นกับจริงมันต่างกัน แต่หลวงตาบัวไม่มีเบอร์นายอำเภอ เวลาพูดกับญาติกับโยมก็เป็นชั้น ๆ พอลงมาถึงไอ้ปู่ก็ไอ้หยังไอ้หมีแล้วนี่ โธ เป็นไอ้ปู่ก็ไอ้หมีไอ้หยังไปหมดเลย ใครมายุงไม่ได้ เวลานี้จะเล่นกับหมา ชัดอยู่กับหมานัวเนี่ยเลย ตำแหน่งหลวงตา-นายอำเภอไว้นั้นเลย ชัดกัน เป็นอย่างนั้นเวลาเล่นต้องเล่นอย่างนั้นซิ เวลาเล่นกับหมาใครมายุงไม่ได้ ชัดกับหมา จึงเรียกว่าเล่น

ที่นี้พลิกจากหมามาหาคน หมามายุงไม่ได้เดี๋ยวจะถูกตัมยำ เรากำลังเทศนาว่าการมาเห่าวอก ๆ เหามาตัมยำเลย กูกินข้าวอิ่มแล้วมึงมาเห่าอะไรอีก แต่ก่อนกูกำลังหิว มึงทำไมไม่เห่ากูจะได้ตัมยำให้ทันสมัย นี่เตือนให้ทราบ การเล่นจะทำให้เสียเนื้อเสียตัว เล่นเฉย ๆ ไม่ได้ทำให้เสียตัวนะ การเล่นความสนุกสนานไม่เป็นความเสียตัว เป็นความรื่นเริงบันเทิง โบราณท่านจึงจัดให้เป็นจุด ให้เป็นกาลเวลาที่สนุกสนานรื่นเริง เพราะเราหมუნตัวเป็นเกลียวมาตลอดทั้งวัน ๆ มาครบรอบปีเปิดให้เป็นความสนุกสนานรื่นเริงบ้างก็ให้เป็นความสนุกสนานรื่นเริงติดจิตติดใจไปทุกคน

อย่าให้มีความโกรธความแค้น ผูกอาฆาตมาดร้ายต่อกันในเวลาเล่นอย่างนั้น ไม่ถูกเล่นก็เล่นจริง ๆ ไม่ถือเลยละ จากนั้นไปแล้วก็เป็นอันใหม่ขึ้นมา ให้เป็นเหมือนนายอำเภอเห้ม นายอำเภอเห้มเขาเอาเสื่อนายอำเภอ ตรานายอำเภอไปห้อยไว้ต้นเสา นายอำเภอเห้มอยู่นี่นะ บอก เอาเสื่อไปเกาะไว้นายเห้มจะเล่น นายเห้มก็ลงเล่นชัดแหลกเลย นั่นให้เป็นเหมือนนายอำเภอเห้มนะ เข้าใจไหม

เวลาเล่นก็ให้เล่นอย่างนั้นจึงเรียกว่าเล่น มีสัตย์มีจริง มนุษย์เล่นไม่เหมือนสัตว์เล่น มนุษย์เล่นเล่นจริง ๆ เป็นความรื่นเริงบันเทิงกันในเวลาเล่น ไม่ให้มีอะไรเป็นความเสียหาย ให้มีแต่ความรื่นเริงบันเทิงต่อกัน ในปีหนึ่ง ๆ จะมีหนหนึ่ง ๆ อย่างเดือนเมษานี้มาตั้งแต่โบร่ำโบราณ ไอ้มกรฯปีใหม่นี้ตั้งขึ้นทีหลัง ก็เป็นอย่างนั้นจิต ๆ ชัด ๆ ไม่ค่อยมีรสมีชาติเหมือนเดือนเมษานะ เดือนเมษาที่จะเข้ามาถึงวันที่ ๑๓-๑๔ นี่เป็นความรื่นเริงบันเทิงของคนทั้งประเทศเรามาจากโบร่ำโบราณ ให้เป็นเครื่องระลึกเอาไว้ นั่นเรียกว่าเล่น

แต่อย่าไปเล่นให้เสียเนื้อเสียตัว อย่างไปเล่นการพนันชั้นต่อ สูดฝิ่นกินกัญชานี้ไม่ใช่เล่น นี่เรื่องฉิบหายอย่าไปทำกันนะ การเล่นไม่ใช่ไปทำความฉิบหายแก่ตนเอง การเล่นเป็นความสนุกรื่นเริงบันเทิง ไม่ใช่สร้างความฉิบหายแก่ตน อย่างนั้นไม่เรียกว่าเล่น เรียกว่าสร้างความฉิบหายเป็นภัยต่อตนไม่เรียกว่าเล่น พากันจำเอานะ เวลาเล่นก็เล่น เวลาจริงก็จริง เวลาเล่นให้เห็นชัดเจนว่าเล่น เวลาจริงก็ให้ถือเป็นหลักเป็นเกณฑ์ เป็นคติเครื่องเตือนใจได้เรียกว่าจริง เช่นอย่างธรรมะสอนโลกเรียกว่าจริง

ถ้าอันใดเป็นข้อตกลงอยู่ในธรรมะนั้นก็เป็นคติธรรมแทรกไปในนั้นเสร็จ ไม่ใช่เป็นเรื่องเล่นนะ คือจะเป็นเรื่องตกลงบ้างก็แทรกธรรมอยู่ในนั้น เรียกว่าธรรม อย่างที่เรานำมา

สอนพี่น้องทั้งหลายนี้ที่ออกหน้าออกตาจริง ๆ เป็นเวลา ๗ ปี เราสอนพี่น้องทั้งหลายทั้ง เล่นทั้งจริงไปด้วยกันนั้นละ แต่เล่นนั้นเพื่อความจริง แทรกกับความจริง ๆ ไม่ใช่เล่นเพื่อความเสียหายอะไร ตลกบ้างอะไรบ้างมีเป็นธรรมดาแทรกกันไป ธรรมต้องเป็นของจริงเสมอ ให้ยึดไปนะ

โอวาทคำสั่งสอน ที่หลวงตาได้สอนพี่น้องทั้งหลายมาตั้งแต่ได้ออกประกาศตนเป็น ผู้นำพี่น้องทั้งหลายนั้นเป็นโอวาทกลั่นกรองมาแล้วจากอรรถจากธรรมอย่างดี ไม่มีเคลือบเคลือบอะไร ให้ยึดอันนั้นเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ถ้าได้ออกยังงั้นแล้วนั้นแหละคือความถูกต้อง ได้พิจารณาเรียบร้อยแล้ว ใครจะมาคัดค้านต้านทานอะไรก็ไม่มี ความหมาย อันนั้นคือความจริงเป็นหลักเป็นเกณฑ์ได้ปฏิบัติ ไอ้พวกที่มาคัดค้านต้านทานเอาไปเป็นหลักความจริงแหกเลย โลกไม่มีเหลือ สำหรับธรรมแล้วเป็นหลักความจริงร่มเย็นเป็นสุขได้ทั่วหน้ากัน

เราก็ได้นำธรรมนี้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย ทางด้านวัตถุก็สอนเต็มเม็ดเต็มหน่วยไม่เคลือบเคลือบ เราก็มีความอบอุ่นด้วยการนำพี่น้องทั้งหลายทางด้านวัตถุก็ได้สมบูรณ์พูนผล เข้าคลังหลวงของเรา กระจายออกทั่วประเทศเขตแดน มีแต่สิ่งก่อสร้างที่ออกมาจากน้ำใจของพี่น้องทั้งหลายที่รักชาตินั้นแล บริจาคแล้วก่อสร้างที่นั่นที่นี้ขึ้นทุกแห่งทุกหน ไปที่ไหนเห็นแต่สิ่งก่อสร้างทั้งนั้นละ ส่วนมากก็โรงพยาบาลเป็นที่หนึ่ง อันดับสองก็โรงเรียน อันดับสามก็ที่ราชการ นี่เป็นสมบัติของพี่น้องทั้งหลาย

สำหรับหลวงตานี้เรียกว่าพูดตามความจริงจริง ๆ เราแบมือ เราไม่มีตะต่องเลยเงิน พี่น้องทั้งหลายที่บริจาค ไม่ว่าจะทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เราออกเพื่อโลกทั้งนั้น เราไม่เอาอะไร เราบอกว่าเราพอแล้วทุกอย่าง การสอนโลกเราสอนด้วยความพอในหัวใจ ธรรมที่สอนออกไปจึงแน่ใจว่าไม่ผิด ๆ ตลอดมา ใครจะมาคัดค้านต้านทานโจมตีประการใดมันก็เหมือนหมาเห่าฟ้านั้นละเข้าใจไหม ความจริงเป็นความจริงตลอดเวลา ลบไม่สูญคือความจริง ไอ้ความจอมปลอมมันเข้ามาชอนนั้นตกไปชอนนี้ตกไป ไม่ได้แน่นอน แต่ความจริงนี้แน่นอนมาก

ให้ท่านทั้งหลายยึดเอาหลักธรรมนี้ไปปฏิบัติต่อตัวเอง ตลอดหน้าที่การงาน สังคมต่าง ๆ แล้วจะเป็นคติเครื่องเตือนใจ มีความแน่นอนหมั่นคงต่อไปโดยลำดับ เราได้พยายามสุดขีดแล้วการช่วยพี่น้องทั้งหลายคราวนี้ นี้ก็ไม่หยุดไม่หย่อนเห็นไหม บริจาคมาเรื่อย ๆ ถ้าวาททองคำก็ได้เป็นกอบเป็นกำมาแล้วก็ยังไม่แล้ว ที่แรกทองคำเที่ยวหาชู้เอา เห็นหน้าใคร “ไหนทองคำกระเป๋านไหนเอามา” ชู้ที่แรก ที่แรกชู้ ครั้นต่อมาพอได้เป็นกอบเป็นกำตามความมุ่งหมายทุกอย่างแล้ว ที่นี้เป็นการขอขบิณฑบาตแบบลอย ๆ แล้วอดอดอันขอเอา

คราวนี้ไม่ขู่ ใครให้เท่าไรเอาทั้งนั้น ๆ ไม่ขู่ แผนนี้เป็นแผนหนึ่งแผนเด็ด ๆ แผนลดลงมาจนกระทั่งแผนบิณฑบาตขอออดอัน เตี้ยวน้อยอยู่ในขั้นนี้ละ มีออดมีอัน ใครมีเท่าไรเอามาเข้าคลังหลวงของเรา เพื่อจะเป็นลมหายใจของคนทั้งชาติ ลูกหลานชาติไทยเราเวลานี้ทั้งหมด ๖๓ ล้านคนแล้ว นี่หายใจอยู่ในคลังหลวง ไม่ได้อยู่ที่ไหน คลังหลวงติดกักเอาไว้แล้วเป็นเครื่องประกันครอบครัวเมืองไทยเรา จึงต้องได้ต่างคนต่างเสาะแสวงหา หลวงตาจึงว่าแล้วก็ไม่แล้ว ต่อยกันบนเวทีลงมาเวทีให้น้ำก็ยังคงตามต่อยกันอยู่ ต่อยเวลาให้น้ำไม่ต่อยหนัก ต่อยขึ้นเวทีนี้เอาหนัก พอตายตายเลย พอลงมาให้น้ำแล้วต่อยแปะ ๆ ไปอย่างนั้น

อันนี้เอาส่วนใหญ่มาได้แล้ว ทองคำได้สมมักสมหมายเรียกว่าต่อยบนเวที ลงจากเวทีมาแล้วต่อยแปะ ๆ “เป็นยังไงมีบ้างไหมทองคำ” ออดนั้นออดนี้ ต่อยแบบกำลังให้น้ำก็ตามต่อยอยู่อย่างนั้น นี่ต่อยอยู่ทุกวัน ต่อยแปะ ๆ อยู่งั้นละ นี่ทองคำเราเวลานี้ก็ได้ตั้งเกือบ ๑๐๐ กิโลแล้ว ดูเหมือน ๘๗ กิโลแล้ว ทองคำที่เราได้หลังจากมอบแล้วเวลานี้ได้ ๘๗ กิโลแล้ว ถ้าไม่ออดไม่ออดพี่น้องทั้งหลายก็ไม่มี หายเจียบไปเลย เราได้จุดใหญ่แล้วก็หายเจียบไปเลย ที่ได้จุดใหญ่แล้วก็หาตะนุ่นตะนี้ ขอนั้นขอนี้บิณฑบาต ได้มาตั้ง ๘๐ กิโลแล้ว นั้นเห็นไหมละ

นี่ต่อยนอกเวที ต่อยเวลาให้น้ำก็ได้ผลอยู่ ก็ต่อยแบบนั้นละเรื่อยมา เราจะพยายามทุกวิถีทางที่จะช่วยพี่น้องทั้งหลายได้เต็มกำลังของเรา ในเวลามีชีวิตอยู่เราจะสร้างความดีเพื่อโลกทั้งหลายให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ตายแล้วเราติดฝังเลยเราพูดตรง ๆ เราหายห่วงทุกอย่างแล้ว นี่เราห่วงแต่พี่น้องชาวไทยของเราทั้งนั้น ที่ติดที่ติดทางนั้นทางนี้ไม่หยุดไม่ถอยติดเพื่อพี่น้องทั้งหลายนะ เราเพื่อพี่น้องทั้งหลาย เราเพื่อพี่น้องทั้งหลายทั้งนั้นแหละ เพราะฉะนั้นจึงพากันได้เห็นใจชาติไทยของเราะ เป็นชาติที่เราจะต้องรับผิดชอบทั่วหน้ากันทุกคน

ให้ต่างคนต่างอุตสาหะพยายาม การอยู่การกินการใช้การสอยก็อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิมจนเกินเนื้อเกินตัว เมืองไทยเรายกนิ้วให้เลยว่าเป็นเมืองฟุ้งเฟ้อ บอกตรง ๆ เราเกิดท่ามกลางของเมืองไทยเรา เมืองไหนไม่ได้เหมือนเมืองไทย เมืองไทยนี้ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมมากที่สุดทีเดียว ทำไมจึงฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมมาก ต้นเหตุเป็นมาจากพ่อแม่ปู่ย่าตายายพาทูกินพาท่อพาทายมาด้วยความสงบรมเย็น อาหารการบริโภคสมบูรณ์พูนผลมาเรื่อย ๆ ทีนี้ลูกหลานไทยจึงไม่รู้โทษชั เพราะเห็นแต่ความสะดวกสบาย

ทีนี้เวลาเข้ามาถึงสนามใหญ่ของความวุ่นวายแห่งโลกแล้ว มันปรับตัวไม่ทัน เราเคยมาอย่างไรก็ไปตามความเคยของเรา ปรับตัวไม่ทัน เรียกว่าไม่ทันเขา เพราะฉะนั้นจึงให้พิจารณาติดดินให้ทันเหตุการณ์ อย่าฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว ดังที่เคยพูดเมื่อสอง

วันมานี้แหละ เขามาเล่าให้ฟัง มันโมโหก็เอาเสียบ้างซิเรา จะโมโหมโหยงใจ ไม่ใช่พระอิฐพระปูนนี่วะ มากี่รถติดๆ มันยังงั้นนักไอ้รถติดนี่นะ โล้เข้ามาละชิ อยู่ถนนมันก็ติด เข้ามาในบ้านรถก็ติด เข้าไปในครัวรถก็ติด เข้าไปในห้องน้ำห้องส้วมรถก็ติดเหอ ออกจากนั้นเข้าไปในหม้อแกงหม้อหุงข้าวรถติดๆ เหอ แกงอยู่ในหม้อจะไปตักแกงก็ไม่ได้รถติด มีแต่รถติด จะตักอาหารขึ้นมาใส่ปากก็รถติด จะกลืนข้าวลงเคี้ยวอาหารก็ไม่ได้รถติดๆ ติดตลอดเลยเหอ เรากี่วัน มันทำไมได้ติดนัก คือมันติดมากต่อมาก มันติดไปหมด

ถ้ามันพุ่งเพื่อมันพุ่งเพื่อไปหมดอย่างนี้ เข้าใจไหมล่ะ ถ้ามีประหยัดก็ประหยัดทุกสิ่งทุกอย่าง ประหยัดเข้ามาๆ ถ้าลองพุ่งเพื่อทุกสิ่งทุกอย่างจะพุ่งเพื่อไปตามๆ กัน แบบรถติดเข้าใจไหมล่ะ รถนี้มันติด ไปไหนติด จนกระทั่งอยู่ในหม้อข้าวหม้อแกง ซ้อนตักลงไม่ได้รถติด รถขวางอยู่ในหม้อแกงเข้าใจไหม เอามาใส่ถ้วยใส่จานจะเอามาตักรับประทาน อ้าว รถติด ติดอยู่ในถ้วย แล้วเอาเข้ามาในปากรถติดในปากอีก จะกลืนก็กลืนไม่ได้ เคี้ยวก็เคี้ยวไม่ได้รถติดๆ นี่เวลามันติดมันติดไปหมด เวลามันพุ่งเพื่อพุ่งเพื่อไปหมด เข้าใจไหม ที่นี้เวลาเราประหยัดพลิกใหม่เสียที่นี้มันก็ย่นลงๆ ทุกอย่างก็ไม่ติด โลงไปโดยลำดับ พวกนี้เข้าใจเอา

วันนี้เทศน์แบบรถติดให้ฟัง ไม่เทศน์มากอะไรนี่ล่ะวันนี้ เทศน์เพียงรถติดก็พอ ที่นี้เมื่อรถติดแล้วเปิดทางรถเราอย่าติด เมื่อเราไม่ติดรถก็ไม่ติด เปิดโล่งไปหมด ทุกสิ่งทุกอย่างพอดีพอดีโล่งไปเลย เรียกว่าไม่ติด รถไม่ติด เราไม่ติด เข้าไปในห้องน้ำห้องส้วมไม่ติด เข้าในหม้อแกงหม้อหุงข้าวก็ไม่ติด ไปในเสื้อในหมอนก็ไม่ติด นอนได้สบายๆ รถไม่ขวางทาง เข้าใจเหอ เอาละพอ

ทองคำที่ได้เมื่อเช้านี้ ๒๒ บาท ๖๙ สตางค์ เห็นไหมล่ะค่อยแปะนั่นแปะนี่เวลาให้น้ำเข้าใจไหม เวลาเขาไม่ตั้งใจค่อยค่อยค่อยเอาตามนั้นละ นี่ได้ตั้ง ๒๒ บาท มันก็น่าตายนะ เพราะฉะนั้นจึงต้องค่อยเรื่อย ค่อยนั้นค่อยนี้เรื่อย ได้มาวันละเล็กกล่น้อยมันก็กองใหญ่ขึ้นละชิ เมื่อทองคำกองใหญ่พี่น้องชาวไทยเราหายใจโล่งนะ เราเปิดลมหายใจให้พี่น้องชาวไทยเราในเวลาเป็นกาลอันควรอยู่ที่นี่ จึงต้องอุทิศสำหรับพยายามทุกด้านนั้นละ เอาละที่นี้ให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz